

Til § 131.

Forslaget svarer til forslaget af 10. december 1957. Der henvises til bemærkningerne hertil ad § 131.

Til § 132.

Forslaget svarer til forslaget af 10. december 1957. Der henvises til bemærkningerne hertil ad § 132.

Til § 133.

Forslaget svarer, bortset fra stk. 4, til forslaget af 10. december 1957. Der henvises til bemærkningerne hertil ad § 133.

I stk. 4 foreslås det at give børneværnsudvalget pligt til at sørge for, at der beskikkes værge for forældreløse børn under 18 år, der er eller påtænkes inddraget under børneforsorg med anbringelse uden for hjemmet. Bestemmelsen er ny og er til dels en naturlig følge af domstolskontrollen med børneværnsudvalgenes afgørelser om børns anbringelse uden for hjemmet, idet forældreløse børn under 18 år ellers ikke i alle tilfælde vil have mulighed for at få deres sag prøvet for domstolene. Også uden for de tilfælde, hvor anbringelser uden for hjemmet er underkastet domstolskontrol, synes det imidlertid rimeligt, at der beskikkes en værge, der, som indehaver af forældremyndigheden, kan varetage barnets interesser i forhold til børneforsorgen.

Til § 134.

Forslaget svarer til forslaget af 10. december 1957. Der henvises til bemærkningerne hertil ad § 134.

Til § 135.

Til stk. 1. Bestemmelsen stemmer med den foreslåede ændring til § 135 i lovforslaget af 10. december 1957, jfr. bemærkningerne hertil.

Til stk. 3. Bestemmelsen, der er foreslået af udvalget vedrørende forsorgen for børn og unge, som har særlige tilpasningsvanskeligheder (betænkning af 1953), er ny og er begrundet i, at det for den rette behandling af børn og unge med særlige tilpasningsvanskeligheder ofte vil være af den største betydning, at der i videre omfang, end sindssyge-loven giver adgang til, er mulighed for at anbringe dem til observation og eventuel efterfølgende behandling på en psykiatrisk afdeling eller på et sindssygehospital. Hensynet til retssikkerheden må anses for tilgodeset gennem den foreslåede bestemmelse om, at udvalgets beslutning om anbringelse på et sindssygehospital i modsætning til andre anbringelsesformer inden for børneforsorgen kan indbringes for domstolene efter samme regler, som gælder for udvalgets beslutning om iværksættelse eller opretholdelse af selve forsorgen.

Til § 136.

Bestemmelsen angiver de almindelige retningslinjer med hensyn til anbringelsen af børn under 14 år, jfr. den nugældende bestemmelse i § 136.

Hovedvægten bør, som efter gældende ret, lægges på plejehjemsanbringelsen, og kun hvor en sådan ikke er mulig, enten fordi barnet i det enkelte tilfælde ikke er egnet hertil, fordi et egnet plejehjem ikke kan findes, eller eventuelt fordi forældrene stærkt modsætter sig en plejehjemsanbringelse, bør anbringelse i en af børneforsorgens anerkendte institutioner finde sted, jfr. stk. 1. Da det må anses for at være af største betydning, at plejehjemsanbringelser fremmes mest muligt, bør det påhvile direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen ved dets tilsyn med opdragelseshjemmene at påse, at der ikke i disse hjem opholder sig børn, der vil kunne anbringes i plejehjem, og i givet fald optage forhandling med vedkommende børneværnsudvalg herom, jfr. bemærkningerne ad § 156, stk. 1.

Man må dog fortsat regne med, at en ret stor gruppe børn må anbringes i institutioner. Ved fordelingen af disse børn mellem de forskellige typer af opdragelseshjem bør hovedvægten lægges på, hvilken pædagogisk behandling der skønnes mest hensigtsmæssig i det enkelte tilfælde, medens det må anses for mindre formålstjenligt at opdele børnene i forskellige typer.

Særligt for så vidt angår anbringelsen af svagtbegavede børn (sinker), foreslås det, at den hidtidige regel i § 136, stk. 3, om så vidt muligt at anbringe disse i særlige for sådanne børn beregnede hjem bortfalder. En anbringelse af svagtbegavede i særlige hjem har ganske vist den fordel, at de her ikke vil føle sig hæmmede af deres manglende evner i forhold til deres normalt begavede kammerater, men en sådan anbringelsesform kan på den anden side medføre en isolation, som kan gøre det meget vanskeligt for de svagtbegavede at tilpasse sig det normale samfund, når de udskrives af forsorgen.

Der bør stadig findes særlige hjem for svagtbegavede børn, men der bør tillige åbnes adgang til at anbringe sinker sammen med normalt begavede børn. Det må dog altid være en forudsætning for en sådan anbringelse, at der er mulighed for at give en hjælpeskoleundervisning enten i den stedlige folkeskole eller, hvis det drejer sig om svagtbegavede, som man på grund af deres særlige vanskeligheder ikke med rimelighed kan forlange undervist i folkeskolen, i hjemmet selv. For så vidt angår svagtbegavede med betydelige adfærdsvanskeligheder, må der endvidere stilles krav om, at der ved indretningen af vedkommende hjem er taget hensyn